

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

og paa den anden Side undgaar man de Virkninger, som en Kronenedskæring vilde faa paa andre Omraader. Det maa huskes, at en Kronenedskæring, hvorved den danske Krone gjorde Følgeskab nedad med Sterlingen, vilde medføre tilsvarende Prisforhøjelser for alle de Varer, vi skal købe i andre Lande, og enhver kan sige sig selv, at i en Tid, hvor Fragtforhøjelser og Vanskeligheder udefra med et mildt Udtryk fordyrer vore Varer overordentlig meget, vilde saadanne Prisforhøjelser have gjort Vanskelighederne for alle i vort Land endnu større.

Derfor er jeg enig i, at det, der her gennemføres, er en fortrinlig Ordning, den bedst mulige Ordning, der kan opnaas under disse vanskelige Forhold. Men jeg maa tilføje, at det er min Overbevisning, at denne Ordning ikke havde kunnet gennemføres, før end man fik denne Clearingordning med England. Det ærede Medlem Hr. Hauch sagde selv, at det efter hans Opfattelse vilde medføre store Vanskeligheder at gennemføre den foreslaaede Ordning, for nu fik vi forskellige Kurser paa Sterling, og det tror jeg han har saa evig Ret i. Men naar det er Tilfældet, at det medfører store Vanskeligheder at gennemføre og kontrolere en saadan Ordning, er det indlysende, at saa vilde det have været meget, meget vanskeligere at gennemføre den, inden vi fik Clearingordningen med England.

Derfor er den her foreslaaede Løsning af dette Spørgsmaal efter min Overbevisning den eneste mulige virkelige Løsning. Man kan ikke løse dette Problem ved ustanselige Pengetilskud, eller hvad man vil kalde det. Det vilde kræve saa store Beløb og frembyde en Usikkerhed for Erhvervslevet, der maaske var næsten lige saa slem som selve den øjeblikkelige Virkning, fordi ingen turde disponere, og fordi Beskæftigelsesgraden af denne Usikkerhed vilde blive forringet i et Omfang, som man slet ikke kan gøre sig noget Begreb om. Derfor er en Løsning som denne, der netop giver større Tryghed og større Sikkerhed, af overordentlig stor Værdi, og naar vi nu gennem Clearingordningen med England har faaet Mulighed for at løse Problemet, bør man ogsaa yde Nationalbanken fuld Anerkendelse for, at den vil paatage sig de store Vanskeligheder, der, som det ærede Medlem Hr. Hauch paaviste, følger med denne Ordning, og søge at gennemføre denne Stabilisering for Landbruget, som er ensbetydende med, at Landmændene bliver fri for hver Dag at ryste for, at Sterlingen skal falde og

Eksportpriserne med den. Man bør i den alvorlige og overordentlig betydningsfulde Situation, som vi staar over for ved Gennemførelsen af dette Forslag, fra alle Sider anerkende, at Danmarks Nationalbank gaar ind paa at paatage sig disse Vanskeligheder, som alle er klar over at Ordningen vil føre med sig.

Jeg vil dernæst gerne gøre en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Korsgaard. Han sagde, at han var glad for, at vi nu havde erkendt, at det var uheldigt, at vi den 1. Februar gik over til at udbetale en større Godtgørelse til Korn og Foderstoffer end før og gik bort fra at yde Godtgørelse til selve Eksporten, bortset fra Smørret. Det er imidlertid slet ikke, fordi vi mener, det var forkert, hvad vi gjorde dengang, at vi nu gaar bort fra det. Jeg gjorde i min første Tale et Par Bemærkninger om, hvori Aarsagen ligger. Situationen er en helt anden nu end den Gang. Da havde vi opnaaet noget højere Priser paa Landbrugsprodukter, og der forelaa ikke noget, om, at vi maatte regne med en Eksportnedgang, en Produktionsnedgang. Man maa kunne forstaa, at det gælder om, at vi kan holde Produktionen, Eksporten oppe, da det giver størst Fortjeneste til Landbruget og til os alle sammen. Eksportnedgang, Produktionsnedgang betyder, selv om vi kan nøjes med færre udenlandske Raastoffer, langt færre Millioner til Danmark som Nettogevinst.

Derfor er den Situation, vi staar i nu, en helt anden og langt farligere end den, vi stod i den 1. Februar, og det er min Opfattelse, at i den Tid, som vi oplever nu, maa man tage Forholdene, som de former sig; de kan skifte meget hurtigt, og det kan ikke nytte, man mener, at det, der var rigtigt den 1. Februar, ogsaa skal være rigtigt den 1. April, naar Situationen er en helt anden.

Det ærede Medlem havde heller ikke Ret, naar han, saa vidt jeg forstod, mente, at efter at der var ydet en Majs godtgørelse til ca. 174 000 Landmænd, saa var der et halvt Hundrede Tusinde Landmænd tilbage. Nej; der er desværre kun godt 30 000 tilbage, idet der er saadan noget som 206 000—208 000 Landmænd i alt. Det er altsaa en meget lille Kreds af Landbrugere, som bliver holdt uden for den Majs godtgørelse, og ikke alene er de holdt udenfor, men det er begrænset, hvad de andre kan købe. De er netop holdt udenfor med den Begrundelse, som det ærede Medlem og hans Partifæller Gang paa Gang fremhæver, at vi maa søge saa vidt muligt at udnytte vore hjemlige Raastoffer.